

obiskovavci te višave tudi za životne potrebe kaj ugodnega dobiti zamorejo.

Kjer ste tedaj nekdanj orožnica in prostorno bojišče bile, in železni vitezi bojevali se ali jahali okoli, stojé zdaj pohlevne lesene mize in klopi, prihajajo mirni popotniki in vesele družbe, pa se krepujejo z olom ali vinom in kruhom, s kavo itd.; in kjer nekdanj razlegal se je glas trobent in orožja šum, zdaj doni zvonjenje bokalov in odmevajo se ubranega petja mili glasovi. Tako je: časi preminjajo se, in mi se preminjamo ž njimi! J. Š.

Iz Celja poslanemu dopisu v štaj. km. časniku dostavlja vredništvo zastran sviloreje sledeče: „Poleg dunajsko-ljubljanske železnice so že precej svile pridelali čuvaji železne ceste v Kalsdorfu, Vildonu, Lebringu, Lipnici, Celji in Ljubljani, in sviloreja se bo ob železnici toliko bolj razširjevala, kolikor večje bojo murve zrastle, ki so tu zasajene. — Štajarski in krajnski kmetijski družbi gré o tem velika hvala.

Iz Tersta 25. julija. Od včeraj do danes je za kolero zbolelo pri nas 88 oseb, 65 se jih je ozdravilo, 36 umerlo, bolnih od prejšnjih dni je še ostalo 478. — Po vsi Lombardii je do 23. t. m. blizo 300 ljudi zbolelo. Naj huja je kolera bila v Brešii, kjer jih je med 100 bolnih komaj 15 pri življenji ostalo.

Iz Ljubljane. Za povzdigo domačega kmetijstva na vse strani skerbni predsednik krajnske kmetijske družbe gosp. Terpine so kupili 50 iztisov prekoristnih bukev: „Umno kmetovanje in gospodarstvo“ od kmetijske družbe; ko bojo zalo vezane, se bojo razposlale nekterim ljudskim šolam na Krajnskem za šolske darila naj pridnišim učencem. — S serčnim veseljem smo v stanu na znanje dati, da na prošnjo kmetijske družbe bojo po odhodu gosp. dr. Strupi-a prečastiti dosluženi gosp. fajmošter in djanski ud naše kmetijske družbe Janez Zalokar prevzeli oskerbnništvo družtvinega verta na Poljanah in razlaganje nekterih naukov učencem kmetijske šole; tudi v glavni odbor kmetijske družbe bojo stopili namesto gosp. dohtarja. — V četrtek ob osmih je bilo blagoslovljenje gosp. Kersnikovega spominka pri sv. Kristofu. Snidila se je obila množica gospodov in gospej; prečastiti gosp. kanonik Novak so maševali, po sv. maši pa prečastiti gosp. stolni tehant Zupan slovesno blagoslovili spominek, kateri od mojstra našega J. Tomana iz ihanskega kamnja izdelan v podobi obeliska se vzdiguje čez 13 čevljev visoko nad grobom. Napis se glasi v latinskem jeziku takole: „Joan. Bapt. Kersnik, nato 26. m. marc. anno 1783, mortuo 24. m. junio 1850, preceptor optimo, dilectissimo grata juventus. — Have pia anima!“ — Od vsih strani smo slišali hvaliti osnovo spominka, kterege je gosp. dr. Klun, nabiraje doneske od učencov tadanjih in nekdanjih in družih častiteljev rajncega, z 200 fl. lepo doveršil razun družih stroškov za stanovitno mesto na pokopališču itd.; le so mislili nekteri, da bi se namest latinske bila nadgrobnica v domačem jeziku zatega voljo bolje podala, ker so učenci njegovi, v katerih imenu je spominek postavljen, že od nekdanj navado imeli ob godu njegovem darovati mu domačo pesmico in ravno poslednjo so mu položili na smertno posteljo (24. junija 1850), ker je umerl ravno na svojega godú dan. — Naj mirno počiva ljubljene učencev svojih, kterege se bo marsikdo ginjenega serca spomnil, ko bo obiskaval mesto to, ktero spominek zaznamuje počivališče njegovo! — Ravno smo zvedili žalostno novico, da je gosp. dr. Bešek, iz Ljubljane v Bistrice na Notrajsko poslan, v četrtek ondi za kolero umerl. — V vojaški bolnišnici v Ljubljani sta od četrтка zjutraj ob osmih do petka zjutraj ob osmih le 2 umerla; potem takem že kolera med vojaki zlo pojenjuje; — tolažljivo pa je posebno to in vnovič spričuje, da kolera ni tako nalezljiva, kakor se nekteri bojé, da tudi ne eden strežnikov

ni zbolel, čeravno so imeli veliko z bolnimi in mrtvimi opraviti.

Iz Ljubljane. Prihodnjo sredo ob 5. bo spet navadni zbor muzejnega društva.

Novičar iz raznih krajev.

Poslednji deržavni zakonik zapopada že cesarski ukaz od 15. t. m., po katerem se imajo deželne namestnije v lombardo-benečanski kraljevini, katerih djavnost je zastála leta 1848, soper ustanoviti in sicer tako, kakor velepa patent od leta 1815, razširjen po ukazih od 4. in 10. augusta 1848; cesar samí bojo iz nasvetovanih mož izvolili ude deželnih namestnij. — Kakor na Českem bo tudi v družih deželah cesarstva ministerstvo počasi vpeljalo austrijsko mero in vago. — „Gesch. Ber.“ opominja, naj bi se novice zastran letošnje letine, naj so dobre ali slabe, ne verjele na vrat na nos, ker dopisniki v časnikih pišejo večkrat le, kakor oni želé, da bi letina bila; žitna cena na terjih je pa potem vsa drugačna; to pa je gotovo, da pridelk nobene fruge se dosihmal ne more slab imenovati, ampak da le omahuje med „dobrim“ in „srednjim“. — Iz Krima še zmiraj nič novega. Rusovska armada iz Sevastopolja spet tam pa tam včasih ponoči plane nad francozko in angleško, da se enmalo pokavsajo; to je vse, kar se zdaj iz Krima sliši. Kakor francozki, od vlade podučeni časnik „Constitutionel“ piše, ste zedinjene armadi toliko da ne obupale nad tem, da bi mogle kmalo Sevastopolj Rusom vzeti, ker pravi, da s premagano eno terdnjavo se storí le ena stopujana prejš, cela versta družih terdnjav pa še ostane. Verjetno se pripoveduje, da še enkrat in sicer zadnjikrat bojo zavezniki poskusili z vso močjo naskok na Karabelnajo (predmestje brodnikov); če jo premagajo ali ne, na vsako vižo se bojo umaknili potem v Eupatorio, Kamješ, Balaklavo in Jenikale, vsako teh imenitnih primorskih terdnjav bojo oskerbeli s tolikšno posadko, da jih Rusi ne bojo mogli zapoditi, z večino armade pa se bojo vernili v Varno, in od tod vojsko na drugo stran (Besarabijo?) začeli. Za letos bo vse to že precej pozno. — Važna pa za Turke žalostna novica je, da je Omer-paša 18. dan t. m. prišel v Carigrad nazaj, in da se zlo govori, da se hoče odpovedati višjemu poveljstvu. Slabi stan turške armade in pa nedostojno spoštovanje od strani zaveznikov ga nek žene k temu. — Knez Paskievič želí v počitek iti. — Poljcem obeta rusovska vlada neke poboljške v administraciji. — Papežev poslanec je zapustil Madrid rekoč, da je španjska vlada razžalila konkordat in cerkvene postave, in če bi papež prizanesel nji, bi mogel tudi napolitanski in sardinski; to pa bi bilo cerkvi nevarno. — Ker nune dominikanskega reda v Genovi niso hotle dobrovoljno zapustiti samostana, so 20. t. m. po sili mogle vrata odpreti. — Novega ministra Moleswortha hvalijo, da je vés mož na svojem mestu.

Luni.

Znad višav se zлива tihotna luna,
Z bledim svitom gore zlati. Pobegne
Mrak, — kot biser zemlja bleskuje rosna
Z lučjo oblita.

Samši žene v noč me otožnost serca,
Išem v svetu tihem mirú; al našel
Kdaj ga bom na zemlji, nevé — al vé — da
Unkraj gotovo.

Ah zato me vabi miloba tvoja,
Ki nam kažeš pot do dežele srečne!
Večno nove nade, skerbí morijo
Dušo nam tukaj!

Tam pa, kamor tebi sledí hlepenje —
Tam je mir, tam kip ohladí se serca:
Prosto prosto dviga se duh, vezivnih
Rešen oklepov!

R.